

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Laus Iustitiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

compescere. Intercedere iniquitatibus magistratum, infectumque reddere quicquid fieri non oportuit. Postremo velocissimi lyderis instar, omnia inuisere, omnia audire, & vndeunque in uocatum statim velut numerus adesse; Taliæ esse crediderim, quæ ipse mundi parës temperat nutu, si quando oculos dimisit in terras, & facta mortalium: inter diuina opera numerare dignatus est, quibus nunc per te liber, solitusque celo tantum vacat, postquam te dedidit, qui erga hominum genus vice sua fungeres: fungeris enim, sufficisque mandatis, cum tibi dies omnis summa cum utilitate nostra, cum tua laude condonatur.

Laus actionum, & laboris, in tuenda republ.

*Latinus:
Pacatus:
in panegy-
ri Con-
stantini.*

Latinus Pacatus virum egregij distictum negotijs sic effert laudibus. Gaudent profecto diuina: perpetuo motu, & iugagitatione se vegetat aternitas, & quicquid homines vocamus labore, vestra natura est, ut indefessa vertigo celum rotat, ut maria æstibus inquietu sunt, & stare sol nescit, ita tu Imperator continuatis negotijs, & in se quodam orbe redeuntibus semper exercitus es.

Laus Iustitiae:

*Iust. facies:
aurea:*

MAgna imprimis iustitiae veneratio, ne inimicitio βασιλού, αψιστογένεια, monet Argentarius Anthol. l. 4. cuius faciem aetream, & aureos oculos fecit Pindarus, apud Athenæum lib. 12.

*Iustitia:
encomiū:*

Hæc certè, ut ait Cyprianus, li. 1. 2. de abusionibus est pax populorum, tu tamen patriæ, immunitas plebis, monumentum gentis, cura languorum, gaudium hominum, temperies aeris, serenitas maris, terra fecunditas, sol latum pauperum, de cuius laude scripsit Libanius Oratione singulari, & præclaræ habet Tull. lib. 2. Officiorum sect. 39. & 40.

Est autem virtus uniuersique suū tribuens, quæ in tres partes dividitur: Vna naturalis est, quam ab ipsa natura accepimus; altera legitima, quæ est ex constitutione Principis, aut populi auctoritate sancta; testia posita est in consuetudine, quæ ius concineret, sine lege propter antiquitatis obseruantiam visitatum.

*Iustitia:
partes &
laudatio:
m. capita:*

Iustitia naturalis in sex quoque partes distribuitur: Prima est religio, iustitia erga Deum; & vis quedam menti insita, quæ Dei metu, & facrorum ceremonijs hominem regit.

Δικαιοσύνη τὸ καλλίστον οὐ τὴ πρὸς θεοὺς τιμὴ, inquit Porphyrius, lib. de abstinentia & carnis.

Secunda pietas, Iustitia, quæ Deo, patriæ, parentibus, amicis, affinibus, diligens cultus, ac debita redditus obseruantia, & charitas.

Tertia, gratia officiorum bonorum, amicitarum memoria, & remuneratio.

Quarta, vindicatio, quæ iustitia vim, aut contumeliam defendendo propulsat, aut in seclera animaduertit.

Quinta, obseruantia, & veneratio maiorum, ut sacerdotium, & senum;

Sexta, veritas, in dictis, simplicitas, & fides.

Partes iustitiae sunt, maximè eius, quæ in vindicando, & defendendo posita est, iustos & infantes tueri, iniustos, & noxios persequi: accusando, defendo, cognoscendo, inquirendo, damnando, supplicijs afficiendo: Acta, contractus, leges, decreta publica, pacta iusta sancire, & sancti defendere, iniusta rescindere, antiquare, abrogare, scenus iniustum tollere, res, & fortunas legitimis dominis reddere, numeros adulterios tollere, mensuras, & pondera æquare, iustum distributionem facere, dignis digna tribuere, fidem seruare patriæ, principi, magistratibus, popularibus, ciuiibus, ex terris, domesticis, hostibus, gratiam beneremis referre.

Laus fortitudinis..

Fortitudo murtis est Semiramidis, quo vita aduersus tot impendentes malorum procellas munitur.

*Durius, ut illex tunsa bipennibus.
Nigra feracis frondis in Algido,
Per amara, per cades ab ipso.
Dicit opes, animumque ferro.*

Et hoc putat esse pati, quod καθάπερ φυτόν Πατι quidē
τις iukagiai utrait Nazianzia-tetralichis.

Est autem virtus, quæ res mortiferas, θνατὰ p. τικὰ mortemque ipsam contemnimus.

Fortitudinis quatuor sunt species, quarum splendor est maximus, magnanimitas, fiducia, patientia, perseverantia.

Magnanimitas est exaggerata animi quædam moderatio, quæ res magnas, & aggredimur, & administramus.

Fiducia est, per quam magnis, & honestis rebus.

Nnn. 3,